

ció de tothom y que tothom volgués presenciar un espectacle com no se 'n recorda un altre en nostra vila y que Dèu sab quan se tornarà á véurer.

Sempre més recordarém ab pler la grandiositat de las ceremonias del Pontifical en lo espayós presbiteri de nostra iglesia parroquial ab aquell grandió *baldaquino* per fondo, ab totas las autoritats presents, ab aquella abundancia de llum y de gent que omplian respectivament l' altar y la iglesia, sinó transformada en catedral perquè una iglesia d' arquitectura abarroçada may pot fer l' efecte d' una catedral en qui está acostumat en véurer en los edificis d' aquesta mena la severitat de líneas de l' arquitectura ojival, convertida almenos en una d' aquellas decoracions en que los artistes dels sigles passats, per medi de las idealisacions del gust barroch, sabían fer admirar entre los retorciments y per dirho aixís convulsions dels cossos arquitectonichs lo sublim de l' espay.

Y no ha estat sols la vista la que ha tramés al cor dels olotins impressions gratíssimas; per la ressenya musical publicada en nostre número anterior, poden comprendre també nostres abonats quant havían de disfrutar las orelles en aquest punt. Lo P. Manuel Roca, escolapio, resident en esta vila, músich de qualitats, lográ que la part musical en res fos inferior á las circumstancias. Es veritat que li costá un treball de titáns, es veritat que posá en perill la seva salut, però en quant dependí d' ell no podia demanarse ni mes ni tant tampoch; y pot dirse que Olot li deu unas funcions musicals religiosas com no s' havían presenciat del nostre recort y l' art li deu una pessa inspirada tant en los temas com en la composició. La part d' execució encarregada en lo últim día á la cobla de Castelló que dirigeix lo Sr. Agramunt junt ab una de las coblas de la vila y á un nutrit coro de cantors secundá en aquest dia los esforços y la bona voluntat del P. Roca, y esborrá lo recort de las imperfeccions de la orquesta dels dias anteriors, passanthi per sobre lo llustrós vel d' una afinació y una soltura que no tenen ni tindrán may nostres músichs, y lo mes sensible de tot es que no la tindrán perquè no volen.

Un dels elements que mes esplendor doná á las festas del Bto. Pompilio en nostra vila fou sens dupte l' oratoria. Encarregada aquesta part á homes eminentes com los Rt. Dr. Jaume Sorra, Vicari general de Vich, al Dr. Alabern, al P. Fra Domenech, franciscano